

ZWERVERSLIEFDE deel 16.

Na een avondje bridgen ontmoetten een aantal clubgenoten elkaar in een discotheek. Er wordt nagepraat over een aantal spellen.

De atmosfeer in discotheek de “Nachtkoning” klaarde wat op toen Hans de Zoete met een gekregen pilsje in zijn hand verder vertelde over zijn bridgeavond.

“Ik was geïnspireerd op dat spel,” vertelde hij. “Maar zoals zovaak snapte mijn partner het niet.”

“Soms ben je wel eens té geïnspireerd, Hans,” waagde Josje de Rijk op te merken. “Je partner kan er soms helemaal geen wijs meer uit.”

Hans, die alweer een graadje roder werd, stooft op. “Wat bedoel je daarmee?” beet hij Josje toe. “Nou,” zei Josje. “De ene keer kom je onder een Aas vandaan, een andere keer speel je de Aas zonder de Heer te hebben, een volgende keer heb je de Heer er juist wel bij. Geen wonder dat je partner af en toe in de war raakt. Er zit geen methode in.”

“Dat kun je nou wel zeggen,” sprak de ‘zure’ met stemverheffing. “Maar op spel 14 ben jij down gegaan in een 4♥ contract, dat ik op mijn sloffen maakte. Sterker nog dat elk klein kind op zijn sloffen zou maken. Dus wat geeft je het recht om zo te praten?”

Josje boog het hoofd. Ze snapte dat Hans met deze opmerking alleen maar de aandacht wilde verleggen, maar ze kon zich het bewuste spel 14 nog heel goed herinneren.

“Ik snap echt niet hoe je down kunt gaan,” vervolgde Hans. “Eight ever, nine never, dat staat toch in alle beginnersboekjes. Je slaat als je negen troeven hebt en de vrouw mist gewoon Aas en Heer. Dat is de grootste kans.” Hans keek Josje triomfantelijk aan en vervolgde op hoge toon: “Daar is geen inspiratie voor nodig.”

	♠V2	
	♥AT52	
	♦962	
	♣A853	
♠B54		♠T8763
♥V7		♥83
♦AHVT53		♦84
♣B6		♣VT92
	♠AH9	
	♥HB964	
	♦B7	
	♣H74	

Op dit spel 14 waren NZ in 4♥ terecht gekomen, te spelen door Zuid. West startte aan alle tafels met ♦A en vervolgde met ♦H en V. Oost had op de derde ronde een schoppen afgegooid en Zuid had getroefd.

“Misschien heb ik niet lang genoeg nagedacht,” zei Josje, “maar ik had de extra aanwijzing dat West was begonnen met een zeskaart ruiten. Dat gaf Oost veel meer plaats voor een driekaart of meer in troef. Dus ik sloeg ♥A en sneed daarna met ♥B over Oost. Ik verloor dus twee ruiten, harten vrouw en altijd nog een klaveren op het eind.”

“Je moet ook niet snijden,” snoefde Hans. “Dan maak je het altijd.”

“Ik heb dat contract ook gemaakt,” zei Lisa. “Maar ik heb wel in de troefkleur gesneden.” Hans keek haar verwaterd aan. “Dat kan niet,” zei hij.

“Toch wel, hoor,” zei Lisa met haar allerliefste glimlach. “Ik heb de beslissing in de troefkleur een beetje uitgesteld. Ik begon nadat ik de derde ruiten had getroefd met ♠V en ♠A en daar na incasseerde ik ♣H. Tot daar toe is het zeer onwaarschijnlijk dat er iemand kan aftroeven. Nu speelde ik ♠H, West mag die slag best aftroeven. Ik troef immers over en weet dan na het spelen van ♥A meteen hoe de troeven zitten, zodat ik die zonder verliezer kan behandelen.” Lisa pauzeerde even en nam een slokje van haar Tonic.

“Maar West moest nog bekennen en ik gooide een klaveren in Noord af. Daarna speelde ik een kleintje richting ♣A. Ook die slag mag West best aftroeven. Hij troeft dan een verliesslag en ik weet meteen weer hoe de troeven zitten. Maar weer moest West bekennen en ik legde ♣A. Nu speelde ik ♥A en sneed met ♥B. West nam met ♥V...”

“En je was down,” viel Hans de Zoete haar in de reden.

“Welnee, Hans,” zei Lisa. “Toen ik gesneden had met ♥B had iedereen nog maar drie kaarten over en als je had opgelet weet je dat de laatste drie kaarten van West allemaal ruiten waren. Hij moest dus in de dubbele renonce terugspelen en ik kon een klaveren weggooien in de ene hand en troeven in de andere. Simpel gemaakt dus.”

“Echt goed gespeeld,” zei Josje. “Die speelwijze is bijna honderd procent.”

“Hoe is het mogelijk,” brulde Hans. “Waarom zo ingewikkeld doen op zo’n simpel spelletje. Ik blijf erbij, als ik een goede partner zou hebben dan zou ik met gemak in de top mee kunnen doen!”

Het gezelschap keek elkaar verbluft aan. Jan Kazamarov zei: “Kom, vriend Hans, neem nog iets te drinken en maak je niet druk, we...” Hij werd echter onderbroken door een gemelijke stem. “Zit hier iemand, die graag wil bridgen?”

Een kleine man die een tijdje in een hoekje had staan luisteren liep naar het tafeltje van het groepje. Hij had een keurig, maar wat poenerig snorretje en was gekleed in een net, iets te groot pak. “Komt u maar mee,” zei hij tegen Hans de Zoete. Hier achter deze zaal is een ruimte waar mijn baas altijd bridget. Hij zou vanavond tegen enkele vrienden spelen.” De man sprak het woorden vrienden op een sarcastische manier uit. “Maar die zijn niet op komen dagen. Komt u dus maar mee.”

“Hans ik weet niet of dat zo’n goed idee is,” zei Lisa.

“Maar, u bent toch zo’n goede bridger,” zei het kleine mannetje. “Nu is het tijd om dat te bewijzen.” Hij maakte een beweging met zijn arm en twee mannen stonden op van een belendende tafel en voegden zich bij hem.

“Kijk meneer de...?” “De Zoete,” zei Hans. “Meneer de Zoete, wij hebben u nodig. Onze baas is niet tevreden als hij zijn portie bridge niet krijgt. En een ontevreden baas kan ik me als goed werknemer niet veroorloven.” Hij grijnsde. “Komt u maar mee.”

“Ik zou wel willen,” zei Hans. “Maar ik heb geen goede partner.”

“Dat is waar,” zei het kleine mannetje. “Daar had u het net ook al over.” Hij wenkte een van zijn zwaar gebouwde vrienden, die Hans vriendelijk maar beslist bij de arm pakte. “Misschien een van uw vrienden hier. U bridget toch allemaal? Anders hebben wij wel een goede partner voor u.”

Hans keek vertwijfeld om zich heen. Het was tot hem doorgedrongen dat hij op geen enkele wijze deze uitnodiging kon afslaan. Het leek een beetje stil te worden in de bar. “Ik bridge wel met hem,” zei Lisa en ze liep naar voren en pakte Hans bij zijn andere arm. “En zorg dat je na blijft denken,” siste ze tegen hem, terwijl ze tussen de mannen in naar een ruimte achter in de zaal liepen.

Wordt vervolgd